

„Obrátte se a věřte evangeliu“

Římskokatolická farnost Tuchoměřice

21.2.2021 (1. neděle postní)

(Gn 9,8-15; Ž 25; 1 Petr 3,18-22; Mk 1,12-15)

Na popeleční středu jsme vstoupili do postní doby a dnes máme 1. neděli postní. Už jsme se vydali na cestu. Protože postní doba je v podstatě cesta. Cesta do Velikonoc, cesta do Božího království skrze smrt a vzkříšení Ježíše. V Evangeliu jsme slyšeli Ježíšova slova: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte evangeliu“. Je to hlavní poselství a hlavní cíl postní doby: je to výzva, abychom se obrátili k Bohu (změnili směr), abychom se přiblížili k němu, protože nejdříve on se přiblížil k nám a nabízí nám vstup do Božího království.

Ale aby nám otevřel vstup do Božího království, Ježíš musel trpět, zemřít a být vzkříšen. 1. a 2. čtení nám ukazují proč a jak.

Proč? Protože jsme hříšníci a potřebujeme spásu. Už v době Noemově lidé nechtěli poslechnout a přišla potopa, která zahubila skoro celé lidstvo. Ale Bůh si vybral Noeho, aby ho zachránil s jeho rodinou a tím zachránil lidstvo. A Bůh uzavřel smlouvu s Noem a jeho potomky, to znamená i s námi. To jsme slyšeli v prvním čtení. A Bůh dal znamení smlouvy, které je velmi zajímavé a které říká hodně o tom, jak Bůh miluje svět a jakou cestu si vybral pro jeho spásu. To znamení smlouvy je duha: „Kladu do mraků svou duhu. Když se objeví duha, vzpomenu si na svoji smlouvu. Voda už nevzroste k potopě, aby zahubila každé tělo“. Duha je znamení smlouvy a znamení, že Bůh slibuje, že už nikdy potopa nezahubí lidstvo. A to znamení je hodně vizuální, je obrazem toho, co se stane, když člověk bude znovu hřešit a tím se chovat jako nepřítel Boha. Bude boj (nebo i válka), ale v tomto boji jediný, kdo riskuje zranění nebo smrt, je Bůh. V hebrejštině, jako v mnoha jiných

jazycích, duze se říká „luk v oblaku“ nebo „luk v dešti“ („arc en ciel“ ve francouzštině, „rainbow“ v angličtině). A luk je vojenská zbraň. Bůh odložil zbraň a když ji tak položil na nebi, šíp luku míří nahoru: pokud vypukne válka a někdo použije tuto zbraň, obětí bude Bůh a ne člověk.

A to se děje s Ježíšem, Synem Božím, jak to píše sv. Petr ve 2. čtení: „Kristus vytrpěl smrt za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem“. On symbolicky dostal šíp za nás, obětoval se za nás, aby nás zachránil od duchovní smrti, kterou jsme si zasloužili našimi hříchy.

On nás smířil s Bohem. A proto cesta postní doby je cesta smíření s Bohem a mezi námi. Proto je to také cesta obrácení, a to může být boj. Ne boj proti Bohu nebo proti ostatním, ale duchovní boj, vnitřní boj. Protože je jeden nepřítel Boží a nepřítel náš, kterého nazýváme satan nebo ďábel, který nechce, abychom se smířili s Bohem, a klade nám překážky, pokušení, jak to dělal s Ježíšem na poušti. Postní doba trvá 40 dnů na připomínku těchto 40 dní Ježíše na poušti, kdy zvítězil nad pokušením. A Ježíš ještě nám dává sílu bojovat proti nepříteli. Modlitba, almužna a půst jsou tři zbraně, které můžeme použít v tomto boji. Ale nezapomínejme, že to jsou jenom prostředky. Mají nám pomoci vstoupit do radosti z vítězství Ježíše nad hříchem a smrtí, ne se stát překážkami. A v knize proroka Izajáše (kapitola 58) máme dobré vysvětlení o tom, co je půst, který se líbí Bohu: „Či není půst, jaký si přeji, spíš toto: rozvázat nespravedlivá pouta, uvolnit uzly jha, utiskované propustit na svobodu, zlomit každé járho? Lámat svůj chléb hladovému, popřát pohostinství bloudícím ubožákům, když vidíš nahého, obléci ho, neodmítat pomoc svému bližnímu? Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit, nasytíš-li svým chlebem hladového, ukojíš-li lačného, tehdy v temnotě vzejde tvé světlo“ (Iz 58, 6-7.9-10). Postit se potřebuje nejenom naše tělo, ale také naše duše, jak se píše v textu „Duše a půst“, který je na webových stránkách farnosti: „půst od zraňujících slov, půst od kritiky a pomlouvání, půst od nespokojenosti, půst od sobectví, půst od pesimismu atd...“

Můžeme se modlit abychom, i přes boje, pokušení a těžkosti této doby, celou tuto postní dobu prožili jako cestu obrácení, cestu k radosti z toho, že se přiblížilo Boží království a že skrze svou smrt a vzkříšení nám Ježíš nabízí smíření a spásu.

Otec Alain Cleysac CCN, administrátor farnosti